

ע"פ 19518/04/16 - יאיר אלון - נוכח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

21 אפריל 2016

עפ"ת 19518-04-16 אלון נ' מדינת ישראל

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער

יאיר אלון - נוכח
על-ידי ב"כ עו"ד נחמי פיינבלט

נגד
המשיבה

מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד חגי בנימין

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער הוגש כתב אישום על תאונת דרכים שהתרחשה באחריותו בנסיבות חמורות.

המערער, כנהג אוטובוס, נהג רכב ציבורי, ביום 03.05.13 פגע בהולכת רגל אשר המתינה בתחנת האוטובוס וביקשה לעלות דרך הדלת האחורית אליו. המערער סגר את הדלת מבלי שוויידא שהנוסעת עלתה לאוטובוס. היא נפלה והאוטובוס דרס את רגלה הימנית וגרם לה לחבלות של ממש, שברים מרובים בכף רגל ימין, כריתת אצבע ועוד שהביאו לאשפוז במשך חמישה וחצי חודשים, ולנזקים בלתי-הפיכים.

המערער בתחילה לא לקח אחריותו לתאונה אך תוך כדי שמיעת ראיות חזר בו מהכחשתו והורשע על-פי הודאתו. בית משפט קמא קיבל תסקיר קצין מבחן בעניינו, ולאחר מכן גזר את דינו, בין היתר, ל-18 חודשי פסילה בפועל ובניכוי פסילה מנהלית, קנס של 2,500 ₪, פסילה מותנית, מאסר מותנה ועבודות של"צ בהיקף 200 שעות ומבחן. כן פסק בית משפט קמא למערער פיצוי לנפגעת העבירה בסך 10,000 ₪.

הערעור בפניי הוא על מידת עונשו של המערער.

ראשית, אזכיר את ההלכה, על-פיה, אין ערכאת הערעור נוהגת להתערב בענישה המוטלת על-ידי הערכאה הדיונית, אלא כאשר זו סוטה באופן קיצוני ממידת העונש ההולם. אפנה, לשם הדוגמא, לע"פ 512/13, פלוני נ' מדינת ישראל (04.12.13).

שנית, באשר לערעור לעניין הפיצוי, לא אוכל להיזקק לו מן הטעם שהמערער לא צירף את הגב' ר פ, נפגעת העבירה,

כמשיבה לערעור.

לעניין זה אפנה, בין היתר, לע"פ 2965/13, מדינת ישראל נ' ג'ראד אל רפיעה (02.07.14), וכן לרע"פ 133/14. גם לגופו של עניין, העובדה שהנפגעת תהיה רשאית לקבל פיצוי במסגרת הפלת"ד או באמצעות תביעה אזרחית איננה שיקול למן העניין ואפנה לאותם פסקי דין.

באשר לעונש, בית משפט קמא הלך כבר דרך לעברו של המערער בכך שבנסיבות החמורות של הפגיעה שעבר לא הטיל עליו עונש של מאסר בפועל ולו לריצוי בעבודות שירות. עם זאת, בעת שקבע בית משפט קמא את מתחם הענישה ההולם, הוא העמיד אותו על תקופה שבין 8 חודשי פסילה בפועל ל-36 חודשים, ובנסיבות האישיות של המערער שאינן מכבידות ואף מצביעות על אישיות נורמטיבית, כפי שאמר שירות המבחן, ובהינתן התייחסותו של בית משפט קמא לנסיבות העבירה כאשר אין ביטחון שהמערער יכול היה להבחין בנוסעת עובר לעלייתה לאוטובוס, הנני סובר שאפשר בתוך המתחם במעט להפחית את עונש הפסילה, ואעמידו על 11 חודשים ללא ניכוי הפסילה המנהלית שריצה.

יתר רכיבי גזר הדין יישארו על כנם.

הנני רושם לפניי שהמערער הפקיד את רישיון הנהיגה שלו, על-פי הצהרת בא כוחו, ביום 31.03.16. הפסילה בפועל תימנה מאותו מועד.

**ניתן והודע היום, י"ג ניסן התשע"ו,
21/04/2016, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלדעלידינופרדויד